

givet i den omtalte Lov, beløber sig for Overlæreren til 100 Rd. og for Adjuncten til 50 Rd. aarlig, og det kun i det Tilfælde, hvor han havde en ligesaa stor Løn som den, han vilde have faaet efter Loven. Men nu er der efter min Mening en umaadelig Forskjel mellem at give det Lønningstillæg, som er omtalt i Loven for Lærerne ved de lærde Skoler, som for Nogle ikke er mere end halvt, og for Andre en Fjerdedeel saa stort som det nærværende, at give dette til Mænd, som ere langt ringere lønede end de Embedsmænd, der omhandles i den Lov, vi idag have til Forhandling, og at give det større Tillæg til langt højere lønede Embedsmænd. Det forekommer mig, at det ikke kan siges, at man kommer i nogen Inconsequentis, fordi man ikke lader sig lede fra Loven om Rectorerne til en lignende Fremgangsmaade ved denne Lov. Dertil kommer, at nogle af de Mænd, som skulde faae et saadant Tillæg af 200 Rd. paa Grund af, at de ikke fik noget Tillæg efter Loven, ville ved Hjælp af de øvrige Indtægter, de have i Embedsstillinger, der staae i Forbindelse med Professorstillingen, komme ud over den Løn, som er den højeste for Professorer, nemlig 2,900 Rd., og dette forekommer mig er noget for vidtgaende. Det Høieste, Nogen kunde gjøre Regning paa at opnaae ved denne Lov, var dog til Lighed med det Høieste af det, som Loven selv kan byde dem. Jeg skjønner heller ikke, at det er nødvendigt at vedtage denne Bestemmelse for at imødegaae mulige Ubilligheder for enkelte Personer; thi der er jo en Bestemmelse i Slutningen af § 3, som tillader Ministeren ved Finantsloven at rette paa de Tilfælde, som maatte være af en særegen Ubillighed, som kunne være fremkomne ved Overgangen fra det ene Avancementsystem til det andet.

Hyad det andet Forslag angaaer, som indeholdes i den sidste Deel af Endringsforslaget, maa jeg tilstaae, at jeg ikke gjerne har tiltraadt dette, skjøndt det gaaer ud paa en Besparselse; thi det forekommer mig, at de Mænd, som ville blive truffe deraf, fornemmelig det lægevidenskabelige Facultet, have hidtil staaet i en efter min Mening ubilligt ringere Stilling end de øvrige Professorer,

og den Omstændighed, at nu nogle ved denne Forandring komme til at gjøre et noget stort Spring fremad, har ikke for mig kunnet være afgjørende til ved Sagens 2den Behandling at gaae ind paa at foreslaae nogen Modification med Hensyn til dem. Dersom ikke Forslaget om de 1,400 Rds. Forhøielse til 1,500 Rd. var blevet vedtaget her i Thinget sidste Gang, vilde jeg slet ikke have været med at stille det Forslag, som foreligger nu idag; men nu staaer jo Sagen anderledes, fordi dette fordyrer det endelige Resultat af Loven. Nu maae vi see, om vi kunne gjøre nogen anden Besparselse i Loven, selv om det maatte være en saadan, der just ikke forekom os at være den naturligeste og ønskeligste. Naar vi altsaa vedtage begge disse to Forslag, komme vi omtrent tilbage til den samlede Udgift til Lønningerne, som af Udvalgets Fleertal var foreslaaet til 2den Behandling. Jeg skal derfor tilraade, at man forkaster den første Deel af dette Endringsforslag og vedtager den anden Deel.

Steen: Den ærede Ordfører synes væsentlig at være ledet af det Motiv, at vi ved en Afstemning, hvorved vi ikke vedtage den 1ste Deel af den foreslaaede nye § 11, ville bringe Udgiftssummen tilbage til det Beløb, der oprindeligt var foreslaaet af Regjeringen, medens det ved 2den Behandling var stillet noget højere. Det forekommer mig imidlertid, at dette ikke ret godt kan være noget væsentlig Motiv; thi hvad enten Udgiften er 1200 Rd. højere eller lavere betyder jo meget lidet for Universitetets Indtægter og Udgifter i Løbet af de første Aar, og det er jo en Differents, som for Fremtiden vil falde bort. Derimod skal jeg villig indrømme ham, at det ikke er nogen Gjenstand at gjøre nogen lang Forhandling om, for Universitetet vel at mærke, men at det derimod meget vel kan komme til at betyde Noget for enkelte af de Mænd, hvorom der her er Tale. Det er ikke mig bekendt, at alle Professorerne just staae paa det Standpunkt, som den ærede sidste Taler fremhævede, nemlig, at de havde faa overordentlig store Indtægter, om der ogsaa kan være en Enkelt, som kan naae op til et Hun-